

5.12.86

משה
בן

860117 ספר הנחם

22.0N (1418)

סרוק בעיניים

שמעתי אומרים שהנויניקים עושים לקיבוץ קרחת. ועוד שמעתי אומרים "מי זה החליט לכסח את "חורשת חנך" ושמעתי (כמובן) גם מלים טובות. על דברים אלה וגם על אחרים שאלתי את פיצ'וץ.

קורה לעתים שחברים חוזרים הביתה אחרי העבודה (או קופ"ח) ורואים לפתע את העץ שלהם (האהוב) גזום "כסאח" 80% מהעלים והענפים שהיו בבוקר נעלמו... מה אתה אומר?

במסגרת עבודות הנוי מגיע גם זמן גיזום כל העצים והשיחים בקיבוץ. מתוך 50 חברים שבאים ואומרים תודה על הגיזום, הניקיון וכו', יש גם אחד (או שניים) שמקבלים את העניין אחרת. ואז אני מוצא את עצמי פעמיים בשבוע במזכירות!! במקום מכובד זה קבל עם ועדה אני מצהיר בזה שאף שיח או עץ לא מת מגיזום. זה רק מבריא אותו, מעצב אותו ומזרז את גידולו.

למה עקרו את שדרת חנך? מי נתן את ההוראה?

שדרת חנך, אילולא ניסרנו את העצים, היתה מתנוונת ונעלמת מאליה. כשראינו שכ-60% מהעצים יבשים לגמרי, החלטנו לעשות טיפול ראדיקלי! כלומר להוריד את כל העצים היבשים ולעשות חיתוך עמוק לעצים המנוונים כשהתוצאה תהיה (אנל מבטיח!) - התחדשות בריאה של העץ. כשאני אומר החלטנו אני מתכוון לעובדי הנוי בחיזוק מרכז המשק והמזכירות.

מהם השיקולים שלך בהטלת גזר דין מוות על עצים?

ראשית אני מודע לכך שעבודת הגיזום והעקירה הן רגישות מאוד, ולכן אני מכין את עצמי היטב לפעולה זו כשאני מנסה לשתף כמה שאפשר יותר גורמים מוסדיים, כך שחונן מהתשובות המקצועיות שלא מספקות חלק מהחברים יהיה גם גב מוסדי וכיסוי פורמלי. לעצם העניין - עצי האורן אצלנו הם כבר בני 40 (פלוס מינוס...) ועצים כאלה כשהם גדלים בצפיפות ועל גבעה סלעית, יש להם נטיה לגדול רזים וגבוהים ועם הזמן גם מעוותים, במיוחד בגלל העובדה כי הם לא זכו מעולם לגיזום ועיצוב. יש במשק תהליך של התנוונות עצי האורן והתיבשות חלקים גדולים מהם. לכן המגמה היא לכרות עצים הגדלים בצפיפות גדולה מדי או שמהווים סכנה בטיחותית (במיוחד בסביבת קווי חשמל ותקשורת) זה גם נותן לעצים הנשארים צ'אנס להתחזק ולגדול בריאזם ויפים.

האם גם נוטעים עצים בקיבוץ או שאתם רק ב"טריפ של עקירה?

בשנים האחרונות ביצענו מספר פרויקטים - פינת חמד, שבמסגרתם ניטעו כמאה עצים (בסביבת חדר אוכל, בית הבנים, מגרש החניה לשעבר). כמאה עצים נוספים ניתנו לחברים לנטיעה ליד בתיהם. מספר העצים שנעקרו לא מתקרב גם לחצי מזה. המגמה הכללית היא להיפטר במשך הזמן מעצי איזדרכת, אורן, פלפלוץ ואקליפטוס, שיעברו (או ישארו) בשולי הקיבוץ ובמרכז ינטעו עצים יותר מתאימים, ולטעמי גם יותר יפים, כמו למשל, גרבילאות, פלטפורס, צאלון, סגלון, מכנף, קיתרוסיית ודקלים למיניהם.

מי שיזכה לחיות שנים ארוכות יוכל בעוד שנים לחיות כאן בגן-עדן.

האם הביקורת הנשמעת מפריעה לך; או שלמדת לחיות עם זה?

בדרך כלל הביקורת היא טובה ומאוזנת, כלומר - כמספר המבקרים המסתייגים כך מספר התומכים והמעודדים את מעשינו. קצת קשה לי עם זה שלא סומכים עלי עדיין למרות כל ההצלחות, וכל הזמן רוצים הסברים למעשי. נכון שהתוצאה הסופית מתקבלת "בד"כ בחיוב ובמחמאות, אך עד להשלמת המבצע אני אוכל הרבה מרורים. המבקרים והמשמיצים אף פעם לא באו להתנצל או לומר "טעינו". כנראה שכנויניק נגזר עלי להיות כל הזמן תחת שבט הביקורת.

מה הפרוייקט הבא?

בכוונתנו לבצע השנה מספר "כיבושים"

- א. גמר הדשא בשיכון י'
 - ב. פיתוח, גינון (דשא, עצים ושיחים) סביב חדרי החולים
 - ג. טיפול יסודי בשטח הנעורים
 - ד. כניסה נאותה לקיבוץ.
- נדמה לי שזה די הרבה דברים וזה למרות שאני לא מעשן.

ראיין אביהו.

5.12.86

תערוכה ומפגש גלקרי מנחם

ביום ה', 20.11.86 נערך בשעות אתה"צ והערב מפגש של יוצאי כפר העבודה וההכשרה ווקדורפ נ' ווסלוויס בצפון הולנד, שנתקיים שם משנת 1934 ועד 1941, שנת החיסול על ידי הנאצים, שכבשו את הולנד במאי 1940. המפגש נערך לרגל פתיחת התערוכה "חיי נוער יהודי בצל האיום הנאצי - והיא מספרת את פרשת הכפר הזה, שהינה במידה רבה סמלית לתקופה כולה באזור זה: הכפר הוקם בזמנו על ידי יהודי הולנד עבור פליטים יהודים צעירים מגרמניה ולאחר "האנשלוס" גם מאוסטריה. חיסולו לאחר מכן בישר את השמדת יהודי הולנד עצמם.

החומר שהוכן לקראת התערוכה, נאסף מידי אנשי הוונקדורפ בארץ וגם מחו"ל. חלק ניכר ממנו היה מצוי בכפר-מנחם, בידי אנשי הוונקדורפ כאן.

המפגש שבו השתתפו כ-100 איש ואישה ומהם למעלה מ-70 יוצאי כפר העבודה, היה מרגש ביותר. התערוכה ומוצגיה נגעו ללב המשתתפים שזכרו באמצעותם את ימי נעוריהם בתקופה הגורלית ההיא: הוונקדורפ אינו רק חלק של ההיסטוריה היהודית הכללית אלא פרק חשוב בתולדות חייו של כל אחד שהיה שם.

בערב האירוע בירך את הבאים מזכיר קיבוץ כפר מנחם. אסא ברק. שמענו מפי רבים שבחים רבים על מעורבותו של הקיבוץ באירוע ובאירוח. נשא דברים כ.ו.ו. רויטלינגר, מאנשי הוונקדורפ ובעל ארכיון מקיף על הפרשה כולה, משוגע לדבר שאירגן בהולנד כבר שני מפגשים עולמיים 1981 (40 שנה לחיסול) ו-1984 (50 שנה ליסוד).

במפגש 1984 לקחו חלק גם מאנשי כפר-מנחם כ.ו.ו. רויטלינגר בא אלינו במיוחד לתערוכה ולמפגש, ועוד דברה לאה כצנלסון, אלמנתו של מנהל הוונקדורפ השני, משה כצנלסון (ניהל 1936-1940 שנת שביתו על ידי הנאצים). מדבריה הנרגשים התרשמו הנוכחים במיוחד. גדעון רפאל, בזמנו השליח שאירגן את הפלגתה מהולנד של אוניית המעפילים "דורה", כחודש וחצי לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה (על הסיפון היו כ-500 מעפילים, 58 מהם מן הוונקדורפ - ביניהם גם חברי כפר מנחם יוצאי הכפר) הוא דיבר במיוחד על פרשת האניה, וכך על יחסיו עם ההולנדים מני אז. מי שבא בדורה, חייו ניצלו מן הרדיפה האיומה שנתחוללה בהולנד: מ-300 אנשי הוונקדורפ נותרו בחיים, עם תום המלחמה כ-100 בלבד. משה ישראל סיפר על הטעמים לעריכת התערוכה והמפגש, והסביר את פרטי התערוכה.

5.12.86.

סגל עובדי המוזיאון עשה מעל ומעבר להצלחת המפעל, בעריכה, בהוצאת הקטלוג בעל 77 העמודים, בקבלת הפנים. רב תודות לכם עמיתים! גד כנען, עמרי מילנצר, יורט נוסבאום, משה ישראל. הם אנשי הווקדורפ המקומיים שקבלו את פני האורחים ואירחום, במוזיאון, במועדון, בביתן התערוכות, בחדר האוכל. לאלקז זלינגר מגיעה תודה מיוחדת על ארוחת הערב הדשנה והכיבוד שהכינה באהדה רבה. יש לציין ולשבח את התיחסותה הלבבית. קוטי זלינגר תיכנן את שולחנות הראווה בתערוכה, פרלמוטר פיתח את התמונות הזעירות והגדולות במקצועיות רבה.

התערוכה תהיה פתוחה עד אמצע חודש ינואר 1987. חברי הקיבוץ ובני ביתם מוזמנים לבקר בה. בדבר שעות הפתיחה, יודיעו מדי פעם על לוח המודעות של מוזיאון השפלה שבחדר האוכל.

משה ישראל

נר זכרון

4.12.79 - אבא אלקלעי
 15.12.77 - תיים פ. (פלסקובסקי)
 23.12.74 - זליג יובל
 25.12.82 - פיטל שיהם

5.12.86

ד"ח משיבת המזכירות 25.11.86
=====

1. נסיעות לחו"ל - הצעת תקנון חדש

לפני זמן רב הוטל על צוות מיוחד (יענקלה, רינה וחיה רץ) להגיש הצעה חדשה לתקנון נסיעות חו"ל. המזכירות הקודמת, שיזמה מהלך זה, הרגישה שהנוהל הקיים מיושן ואינו עונה עוד על הבעיות בנושא נסיעות לחו"ל. כמו כן הנוהל שהחלטנו עליו לפני כ-6 שנים בעניין צבירת הנופש למטרת חו"ל, גם הוא הגיע למבוי סתום עקב המצב הכלכלי.

לאור זאת הגיש הצוות הצעה חדשה ומגובשת, האמורה לענות על הבעיות ולהקטין את הלחצים של החברים והמזכירות. המזכירות החליטה להמליץ בפני הקבוץ לקבל את הצעת הוועדה אשר תפורסם בעלון לעיון החברים, ואחר כך תובא לאשור שיחת הקבוץ.

2. גרעין "חמסין" (מרבדים)

המזכירות דנה בבעית התחיבותנו כלפי התנועה וקבוץ רבדים בהעסקת 10 חברי הגרעין בכפר-מנחם. הגרעין שייך לרבדים, אך בגלל קשיי תעסוקה שם, הסכמנו בשעתו לקלוט מספר חברים כדי לעזור במשימה התנועתית.

לאור העובדה שבתקופה זו יש עודף ידיים עובדות ולכן הגרעין לא תורם ביצור, ערערנו בפני מוסדות התנועה על גובה המחיר שאנו נדרשים לשלם לרבדים.

סיכמנו להודיע לתנועה שאין ביכולתנו להמשיך להחזיק את הגרעין ולפנות למצא להם מקום חליפי. תביעתנו נתקבלה ומשבוע זה עברו חברי הגרעין לעבוד ב"גניר" (גת). נאחל להם השתלבות קלה במקום החדש, והרבה תודות על שהותם במחיצתנו.

3. תרומות לקבוץ

התקיים דיון שני על התרומה שאנו אמורים לקבל מידיד ביתנו ברני (ארה"ב). כזכור התלבטה המזכירות בשתי הצעות למטרת התרומה. אחת לפיתוח מגרש הכדור-יד והשניה פיתוח בריכת השחיה, במגמה להתקינה בשלב מאוחר יותר לבריכה מחוממת.

שלומי בדק במרכז הפועל ובקיבוצים אחרים ומצא שעלות אחזקתה של בריכה מחוממת היא יקרה מאד.

המזכירות ראתה לפנייה את היתרונות והחסרונות בכל הצעה וסכמה להמליץ בפני שיחת הקבוץ להפנות את התרומה למגרש הכדור יד. נכון לעכשיו לא ידוע לנו מה גובה התרומה. לכן, רק אחרי שנגיש את תוכניותנו לתורם נוכל לדעת אם ניתן לבצע את הפרוייקט. ברור לכולנו, שבמצב הקיים כפר-מנחם לא זוכה להקצות משאבים כספיים לנושא.

5.12.86.

ב. תרומה נוספת שהגיעה אל לנו עבור בית הבנים, תופנה לטובת רכישת מקרנת קולנוע במקום המקרנה המיושנת שלנו.

ג. משפחתם של אלזה וקוטי מאוסטריה (לאחר פטירתה של הילדה הלפריך ז"ל) תרמה מערכת מכונות נגרות לתעסוקת חברים מבוגרים בעבודה יוצרת. הכוונה להקים באמצעות מכונות אלו בית מלאכה צנוע לצעצועי עץ. הנושא יובא לדיון בוועדת משק.

4. תרומה לאנדרטת השריון

חיל השריון מתכנן להקים אתר הנצחה בלטרון אשר יקרא "יד-לשריון". המזכירות החליטה להענות ברצון לפניית העמותה להקמת האתר, ולתרום את חלקנו למטרה חשובה זו. התרומה תשלח בשם של המשפחות השכולות של קבוצנו.

דו"ח משיחת הקיבוץ 29.11.86
=====

אחרי שבועיים של פגרה, היתה אמורה להתקיים שיחה, כאשר בסדר היום שני סעיפים חשובים.

1. תקן שעות עבודה.

2. גרעין "יחד".

כל סעיף חשוב בפני עצמו. אך למרות חשיבותם בוטלה השיחה בגלל חוסר משתתפים (בטול ראשון "ואולי" אחרון של המזכירות הנוכחית). שבוע לאחר מכן, במוצאי שבת האחרון, באותו קבוץ, באותה שעה באותו מקום, בתוספת סעיף אחד, ומה שנקרא הודעות מהמזכירות, הגיעו לשיחה מספר חברים מכובד במושגים שלנו.

ואני שואל שאלת תם נצחית, איזה אוקוס פוקוס עלי לעשות כדי שבזיון ביטול השיחה לא יקרה שוב????!!!

סעיף 1 תקנון שעות העבודה

דפנה אורן העלתה את המלצת הקבה"א בנושא שעות עבודה:

א. חברות תעבודנה עד גיל 55 - 7 שעות. לאחר מכן ירדו ל-6 שעות.

ב. בחורים ימשיכו לעבוד 8 שעות עד גיל 60 ולאחר מכן ירדו ל-7 שעות. בגיל 65 יעבדו הבחורים 5 שעות.

בדיון השתתפו מיכל סלע שהביעה התנגדות להצעה, שלומי, יחיעם, צפורה רומבק שנתנה לצעירות המתבגרות על הראש, וישראל גרמן.

ב-32 קולות נגד 12 התקבלה המלצת הקבה"א וועדת עבודה.

5.12.86

סעיף 2: גרעין "יחד"

נושא זה הגיע סוף סוף לסופו, אחרי מספר דיונים בקבה"א, במזכירות ובשיחות קבועים.
הקבוצה החליט שהוא לא רוצה להיות ביחד עם "יחד" ובהצבעה הכריעה השיחה נגד קבלת הגרעין (שעדיין לא קם). הדיון נגע בשאלות ובהיבטים חשובים, כמו חשיבות הקליטה, דרכי ויעדי הקליטה, ציונות ועוד.
בדיון דברו יוסי שרון, אסא, יענקלה סלע, אביהו, אברהם מרשק ורפאל.
רוב הדוברים בשיחה הקודמת ובזו, הדגישו שמחובתו של הקבוצה לא להרפות מנושא הקליטה למרות ההישגים המעטים. השאלה באיזה מסלול להתמקד אני מקווה שאחרי "שירדנו" מגרעין "יחד" נכנס לפעילות מוגברת בניצוחה של ר. קליטה.

סעיף 3: בחירת ר. חיילים

נבחרו: אלי אלמן - רכז, מירי ש. רחל ד. אילן ג.
בזאת נודה לוועדת החיילים היוצאת שמילאה את תפקידה על הצד הטוב ובנאמנות למשך זמן רב.

סעיף 4: יעד התרומה

החל הדיון בנושא, האם התרומה תוקדש לכדור יד או לבריכה. השעה היתה מאוחרת לכך נדחה הדיון לפעם הבאה.

שאלתה I

בעלון האחרון נתקלתי כמה פעמים במונח "תקנון הקיבוץ" בוזכר עם חברים. האם לא הגיע הזמן להוציא לאור קובץ תקנוני הקיבוץ ולחלקו לכל החברים. תקנונים שכוללים זכויות וחובות של: אורח, מועמד, חבר, לומד, משתלם, נקלט, עוזב, חבר בחופשה ממושכת, עניני עבודה, צריכה רכוש ועוד. הגיע הזמן להכניס בהירות אצל החברים בנושאים אלה ולחסוך למזכירות ויכוחים רבים ומיותרים.

יתכן שצריך להכניס שינויים בסעיפים לא רלוונטיים היום. חייבים לעשות זאת למען כל הציבור, ותיקים כצעירים. להכין ולבצע את זה - בטח משימה קשה, אך לא צריך לחכות עם זה עד ליובל ה-50.

אורי נאור

תשובת הטזכיר:

הצעתו של אורי היא מסוג ההצעות הרבות שלא ניתן להתנגד להם. היא נכונה ומוצדקת. חסרונה שיש הרבה כאלה. היא דורשת הרבה עבודה, ונדמה לי שהתוצר המוגמר יהיה כל כך גדוש בחומר ומלל, שאיני בטוח שהוא יוכל לשרת את החבר כפי שאורי מצפה.
הרעיון לכשיצמו מעניין ומעורר מחשבה.

אסא ברק

תגובה למאמרה של דליה ג.
+++++

אני בתור חברת קבוץ חושבת שעל דליה להתנצל בפני חברי קבוצה על העורול שמאמרה עשה לא רק בקבוצים אלא לכל אלו שקוראים עתונים. הנכון אנחנו אוכלוסיה שבכל בית שני יש עוזב קבוץ, ואם קורות טעויות או אי הבנות, אפשר לפתור אותם בתוך כותלי הבית ואיך צורך להוציא החוצה. ולפחות קודם לברר ביתר דיוק.

תגובתי זו באה פשוט כי אני מתביישת. אני מקבלת טלפונים בלי סוף. מה קרה לקבוץ כפר-מנחם.

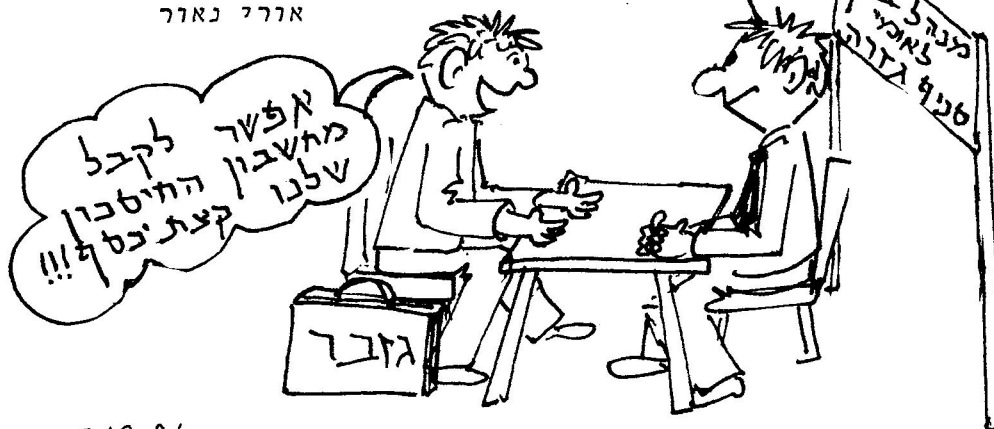
דבורקה.

שחית - זכית

אנו בני גיל העמידה - גיל 60-70, שמורים עדיין לא רע, מאמצים את ידי איצ'לה בהצעתו לתרום את תרומת ידיד הקיבוץ ולהקדיש אותה לבריכת השחיה וחימומה בחורף. אנו נאמני השחיה, אמנם לא רבים אך גם לא מעטים, מנצלים את רוב ימי הקיץ לשחיה, לא בשביל להגיע לאולימפיאדה וגם לא עושים 200 בריכות, אלא פשוט אנו צריכים זקוקים וחייבים את זה לגוף שלנו, שנהיה בריאים עוד כמה שנים ונוכל להוסיף בזה עוד מכוחנו לעבודה. לכן זה גם נחוץ לנו בימי החורף.

דיברנו על כך ביננו וחלמנו על זה, אך מי העיז מימים קשים אלה לחשוב על לוקסוס כזה. והנה יש אפשרות ואנו שמחים על כך ואולי חלומנו יתגשם בקרוב ועוד בימינו. כאמור אני מדבר בשם קבוצה מסוימת, אבל ברור לי שכל הגילאים יברכו על כך, אם ייקום הדבר.

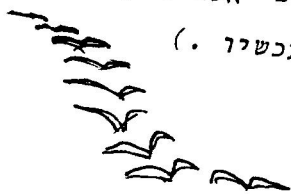
בשם השוחים עם הזרם
אורי נאור

5.12.86.

קרא את "השבוע" ותצבחה בטוול מסעיד!

על פי לוח הזמנים המדוקדק, האוטובוס של מועצת יואב היה אמור להגיע לכפר מנחם בשעה שש וחצי בבוקר ולאסוף אותי לטיול של שבת ארוכה עם החוג האזורי. (את שבחו של החוג ושל מי שעומדת בראשו - אשת התגל אלכנור מבית ניר - חובה לומר בפה מלא, אבל לא כאן ולא עכשיו.)

כאדם ממושמע, התייצבתי ליד התחנה עשר דקות טובות לפני המועד, מצוייד במשקפת שדה, בתרמוס וכריכים ובשכבה עבה של בגדי צמר. משבוששו לבוא חברי החוג, ירדתי לשער והמ-שכתי לחכות שם. ובינתיים, כצפוי, מחוגי השעון אינם עומ-דים דום. הם מוריס על השעה שבע, שבע ועשר דקות, שבע ועשרים.

השבת, שצמחה כעבור שעות מעטות אל עולם שכולו תכלת, בהירה וחמימה, היתה עדיין נתונה בערפילי שחר אפרוריים ולחים. אחכה להם שעה אחת, הבטחתי לעצמי המסכן, שישב על ספסל ההמתנה הקר, ואז אתייאש ואח-זור הביתה.

בינך כה לכה פתחתי את הגליון הטרי של "השבוע", שקעתי בהגיגיו המרתקים וניסוחיו השנונים של ישראל רינג (המעז עדיין להאמין בעתיד הציונות והקיבוץ!), ולא חשתי כלל "איך שהזמן עובר". ופתאום - רעש מנוע, חריקת צמיגים וקריאות הידד מפי חברי החוג המופתעים! דלת האוטובוס נפתחה לפני - וכולנו מפלי-גים צפונה, ליום של חוויות טבע וארץ, עוף השמיים ונופי מולדת.

הכל - בזכות "השבוע".

ולא!

אחיום אלכסיו
מצל-טוב עם
האצנת הנכב
אזרחי
בן אנה ופיה

5.12.86

אזכה אוצלה!
חוצרת אפמצי
במחוסן כבג צים
בשבתות
בשעה 12:⁰⁰
אמין חוילסין.
תוצב.

לשר את אלהי אברהם "חסק הקיבוץ"

בענין קשרינו עם יהודים בברה"מ, ישנם חברים בקבוץ השואלים אותי, מן הלב". האומנם כל כך רחוק?
כאשר אנו דנים בהתייחסות למצוקה אנושית, האובייקט בו אנו דנים מורכב מבני אנוש על מעלותיהם ומגרעותיהם. בני אנוש ממש כמונו. אם מצוים אנו להושיט להם כתף, הרי זה בגלל היותם במצב בו אין להם כל אפשרות לעזור לעצמם. ומי כמונו מזהה עם הסירובניקים בברה"מ אשר כל מאוירים הוא כי ייהנו מן הזכות להיות יהודים, ללמוד את שפתם אם רוצים בכך, להכיר הסטוריה יהודית, ספרות עברית, ואפילו להגר לארצם אם רוצים בכך. ואם באנו לארץ (לא מזמן) ואנו חיים בה תוך שאיפה"להיות עם חופשי בארצנו" (וכאן הארץ היחידה בעולם בה ניתן לנו להגשים שאיפה זו) הרי סירובי רוסיה מבטאים אותנו, ואנחנו אותם. בהיותם כפותים וחסומים וגם מעונים, מוטל עלינו בראש וראשונה, להביא להם עזרה בכדי לחלץ אותם, ותמיכה בכדי לעודדם. כל עם ובעיותיו ובעיה זאת בעיית עמנו, שייכת לנו.

מצוקתם הקשה של יהודים בברה"מ זועקת לעזרתנו ואל נתחיל לחפש בכל אחד מהם מומים אנושיים. אך טבעי הוא גם כי בסובלם מידי שלטון אכזר, ייתפשו לעמדה נגדית קיצונית וגם מיסטית. במבט שקול ושפוי, הרי טבעי יותר היה אילו הצטרפו למחננו.
המחנה הפועלי החילוני הניע והקים ופתח את המפעל הציוני והגן עליו עת יושבי הישיבות דבקו בעבר, ובלמו את התפתחותה וקידומה של הלאומיות היהודית. ואשר ללאומיות - הקיצוניים יותר אינם לאומיים יותר. לאומיותם של הקיצונים היא לאומיות של אי-סובלנות, הווה אומר הרס הדדי של העמים. הציונות "המתונה" אינה וותרנית, נהפוך הוא, היא דבקה בדרך השלום והסובלנות למען יאריך עמנו ימים. את המסר שלנו עלינו להעביר ליהדות ברה"מ, למענם למעננו.

אשר למאומץ שלנו - העבירו את אלק למחנה רכוז בקזחסטאן. על כך מסרה אישתו, גלינה שראתה אותו אחרי המסע. להלן קטע קצר ממכתבה:

"מראהו היה קשה, עיניים לוחטות בתוך שלד. נראה כי אפילו ראשו הצטמק ועל הקודקוד נוצרו קפלי עור. המסע למחנה הרכוז היה זועתי אף כי הובטח לוי רפואי, הוא לא ניתן. (הנסיעה איטית, בקרוז משא - חודשיים בדרך). במקום ליווי נתנו לאלק תרופות ומרשמים. זמן קצר אחרי שיצא לדרך, עלה על הרכבת קצין, ערך חיפוש אצל אלק, זרק את התרופות לכל הרוחות, וקרע את המרשמים, מעך אותם ברגליו וצעק: הא לך תרופות מנג'ל!
בסוורדלובסק, אחרי מכות רצח שקבל מאסירים פליליים איבד אלק את הכרתו. הפושעים שהיכוהו נבהלו וניסו להשיב לו את ההכרה. שמו לו תחבושות קרות על ראשו וציננו לו את העצב המשולש. כתוצאה סבל מכאבי ראש נוראיים והתקפות שיתוק מלא או חלקי של צדו השמאלי. הוא אושפז בבית החולים אבל לא קיבל טפול.

5.12.86

פעם כשהיו לו כאבים חזקים במיוחד, וקרא לרופא, הגיע הלה בלוריי קצין, הצביע על אלק ואמר:
"אם זה יקרא לי שוב - לצינוק!"
בסיום מכתבה מבקשת גלינה לעורר את דעת הקהל הבינלאומית. היא עצמה מתרוצצת עד כלות כוחותיה ונתקלת בקיר אטום.

אנו מצדנו מסוגלים (מאוד) לעודד. אפשר לשלוח מכתבים לגלינה ולאלק. אפשר גם לשלוח חבילה קטנה. לקראת חנוכה - ברכה. אם תכניסו תצלום שלכם או של המשפחה למכתב, זה יתקבל בשמחה.

אנא הכניסו מכתביכם לתא שלי או של פוריה או רבקה ק. נשגרים ברצון. כל מילה שמתקבלת כאן, במיוחד מקבוץ, מחממת את הלב.

ישראל כרמון

לאדריאן -

המסיים השבוע את שירותו הצבאי
ברכת-ברוך השב הביתה!

לילדי קבוצת "שבולת"
עם סיום מפעלי האירוח
ברכות!

5.12.86

שאלתה II

בבדיקה שערכתי הסתבר שעלות הדלק של כל ק"מ ברכב הוא 6 אג' (מאצ' לכל סוגי הנכב: הקיבוץ). כידוע חבר נדיט לשלם 25 אג' לאחר שנגמרו 900 הק"מ החפשיים. נראה לי ש-19 אג' נוספות למחיר הדלק לצורך תיקונים והוצאות כלות, הן סכום פוגזם ביותר.

שאלותי: 1. האם הסכום של 25 אג' הוא ימלי או שמא ק"מ פה נעויות מסויים? (אנס?)

2. אם אכן ק"מ עניויות, מה מתכוונים המוסדות (ו.חברים, רכוז משל וכו') - לעשות בנידון?

3. אם אכן הסכום הוא פוגזם, האם יחזרו הכספים שנלקחו מהחברים?

4. האם ידוע למרכז המשק והנהלת -

חשבונית שמחיר הדלק יכד הן באיץ והן בקיבוץ? (יותר נכבי סולר?)

ידהר

נ.ב. תשובה בליסח הידוע - "הנשא בטיפולי"

תמכדב, רצוי תשובה שלימה ומפורטת!

תודה לראש

5.12.86

מרכז המשק לשעבר - משיב:

א. מנוסח השאלה נדמה כאילו יזהר גילה תגלית נוסח ווטרגייט ולא היא. בעצם יזהר אפילו אינו מתעניין כיצד נקבע הסכום לק"מ. הוא קובע מראש שהסכום שרירותי וחשוב לו לדעת רק איך, מתי ואם יוחזרו הכספים לחברים.

אז לשאלה אם יוחזרו הכספים, כמה, מתי, יענה מי שמופקד על חלוקת כספים. אני אשיב רק לקטע של נוהל קביעת מחיר הק"מ ושיטת החישוב.

ב. הנוהל הוא שבדיון על תקציבים כל שנה, נקבעת הקצבת ק"מ ע"י ועדת המשק שיטת החישוב נעשית כל חודש בהתאם, לפי עדכון מחירוון רכב ואחזקתו של "חשב". ראוי לציין כי קביעת מחיר קלומטרי של "חשב" מקובל בכל מוסדות ישראל לרבות ממשלת ישראל, ההסתדרות, התנועה הקיבוצית, כור ועוד. מכאן שהשאלה המנוקזת למרכז המשק והנהלת חשבונות צריכה להיות מופנית לוועדת המשק. אינני כמובן חולק על כך שבסופו של דבר מותר לנו (לחברי הקיבוץ) לקבוע כל מחיר לרבות מחיר אפס אבל לפני שנקבע יחד מחיר חשוב לדעת כמה זה עולה בדיוק. אגב, אני מסכים גם שאין חובה להיצמד למחיר "חשב" ואפשר להחליט להצמד למשל למחיר אחזקת מוניות הכל שאלה של החלטה. קבענו מחיר "חשב" לא בגלל שהוא הגבוה ביותר אלא בגלל שהוא אומץ ע"י התנועה הקיבוצית וגם תואם את סוגי הרכב המקובלים אצלנו סובארו וטרנזיט.

ג. ועתה לנוסח החישוב:

מחירוון חשב מופרד לשני מרכיבים:

הוצאות משתנות, והוצאות קבועות, הוצאות אלה מחולקות לעוד שני מרכיבים, לרכב שנוסע עד 20000 ק"מ בשנה ולרכב מעל 20000 ק"מ בשנה. מובן מאליו שרכב שנוסע מעל 20000 ק"מ ההוצאות הקבועות שלו לק"מ קטנות יותר. למיותר לציין כי התחשיב שלנו נערך על פי הזול יותר דהיינו הוצאות קבועות של רכב מעל 20000 ק"מ בשנה.

הוצאות קבועות = החזר הון (בין קניה למכירת הרכב) ביטוח, מיסוי, היטלים, חידוש רישון שנתי וכו'.

הוצאות משתנות = דלק, צמיגים, סיכה, שמנים, תיקונים, מוסכים וכו' שיטת החישוב שלנו אמרה שאותם סעיפים שגדלים ביחס ישר לכמות הקלומטרים שנוסעים - דהיינו הוצאות ישירות - ישלם החבר את סך ההוצאות המשתנות.

לעומת זאת ההוצאות הקבועות ישלם החבר רק 50% מהעלות הואיל ולדוגמא חלק מחידוש הרישון שייך לנסיעות המשקיות. מאחר ולנו שני סוגי רכב עיקריים סובארו 1300 סמ"ק ופורד טרנזיט נלקח הממוצע ביניהם. (פז'ו יקר הרבה יותר מטרנזיט) ניקח לדוגמא תחשיב של אוק' 1986 על פי תחשיבי "חשב"

5.12.86.

הוצ' משתנות לק"מ

0.13

0.21

$$0.25 = \frac{0.13+0.21}{2} +$$

הוצאות קבועות לק"מ

0.12 ש"ח

0.20

$$\frac{50\% \times 0.12 \times 0.20}{2}$$

סובאר 1300 -

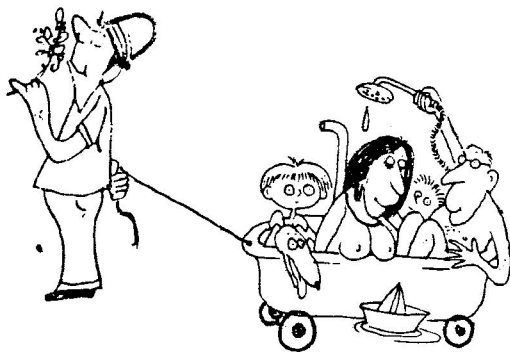
טרנזיט

התחשב

זהו החשבון. מותר ליזהר להציע לערוך חשבון בשיטה אחרת. איך בשיטה הקימת שום קדושה אבל בשיטה הנוכחית זו התוצאה. כמו בדברים אחרים אפשר בהחלט להציע שהקבוץ יסבסד לחבריו מחיר ק"מ.

ולסיום משהו בנימה אישית. במשך שנים לחמתי בועדת המשק להוריד את מחיר הק"מ לחבר. כצרכן גדול של רכב נמנעתי בהיותי מרכז משק לעסוק בנושא שמא יתפרש הדבר כהטבת תנאים שנוגעים לי אישית. סך הכל אני בעל הוצלת הק"מ לחבר בתנאי שזה לצרכים משפחתיים ולא לטיוולים בכל רחבי המדינה (בימים אלה זה נראה לי לוקסוס). אבל זו שאלה של החלטה ואילו בשאילתא של יזהר ישנה נימה קנטרנית, איך בה רצון לברר למה נקבע 0.25 ש"ח אלא לקבוע מה יעשה כדי להחזיר את הגזל רחמנא לצלך. נימה זו אינה מקובלת עלי כעקרון. אין בחברתנו עושקים ועשוקים כי אם נקודת מוצא בסיסית שהדברים נעשים לטובת הקיבוץ וחבריו.

יחיעם

5.12.86.

תשאלת ספריי בספרייה (סיכומי סטטיסטיים תש"ו).

שנת תשמ"א	לעומת	שנת תשמ"ר
מספר חברי		כמות ספרים מספר חברי
32 חברי		1 ספר
13		4 ספרים
8		6
9		8
4		10
5		12
7		14
5		16
3		18
4		20
2		22
1		26
-		28
1		30
1		32
2		34
-		36
1		38
-		40
2		45
1		55
1		70
-		156

הסקר כולל רק חברי קיבוץ ורק ספרי קריאה ועיון, למעט ספרי לימוד.
 לסיכום: בשנת תשמ"ו 229 חברי שאלו 2397 ספרים לעומת תשמ"א,
 198 חברי שאלו 1941 ספרים.

קטעים "יעדים" מהיום ההופוך של חברת-הילדים

1. שיחות עם ההורים.

ילד: אמא אני פרוח.

אמא: ממה ממי?

ילד: יש לי תנין במדטה.

אמא: מה הקשקושים האלה ממי?

ילד: א' אני לא אומר קשקושים,
ב' אמרתי לך שיש לי תנין במיטה.

אמא: נו בוא נבדוק.

אחרי שבדקה אמא

אמא: אין לך שום תנין ושום קנין במיטה.

ילד: אבל בכל זאת אני פרוח.

אמא: אז מה אתה רוצה שנעשה?

ילד: אני רוצה לישון איתך במיטה.

אמא: נו אז בוא למיטה.

אחרי שהארגנו במיטה

ילד: אמא אני רוצה שהספרי לי סיפור.

אמא: על מה?

ילד: על הצב והארנב

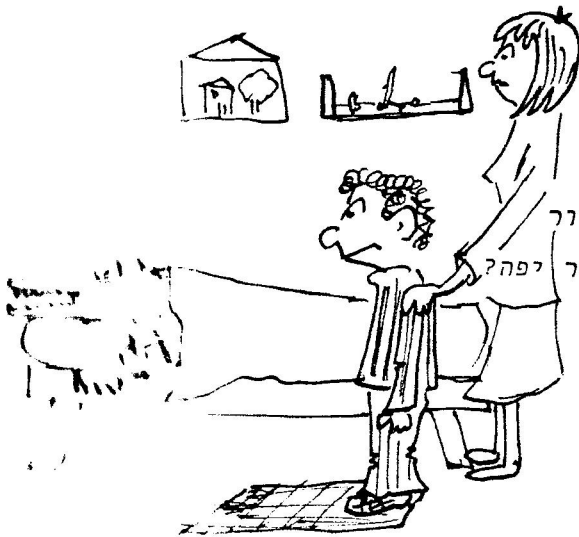
אמא: טוב.

כשהגיעה אמא לסוף הסיפור

אמא: ממי נכון שזה היה סיפור יפה?

ממי? ממי?

והילד ישן!

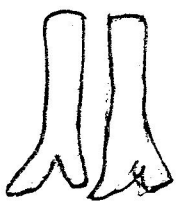
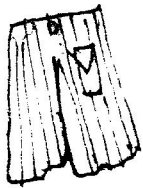

כק נראית שאתה וכל עם

את נהלת:

א

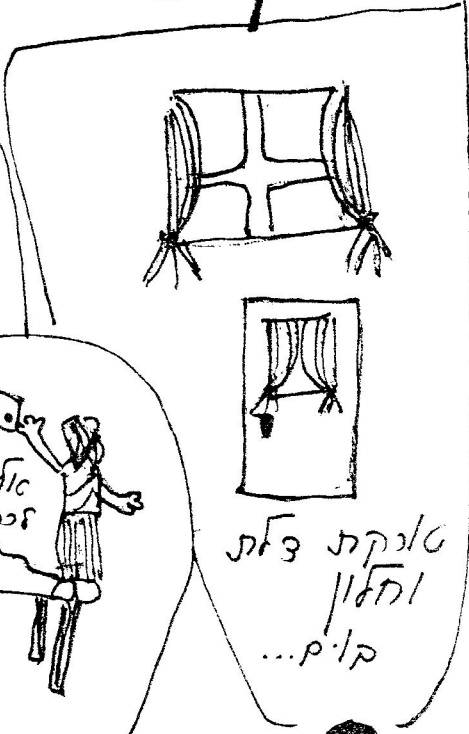
מכסי קורבני מנעושות

נעילת עקב
צופקת חזק
כדי להעיר את האדם שסאוויה
שהמפתח

שומרת
אל תעלי עם המיטה השביל
עבבות את המצא קרנל

סוקת צאת
וחדון
קליק...

נהלה

פנס השביל לכאלה
איק היל צים
ישנים
אלה סוב
אותם!

זנה

מכסה את
פוע צים אפילו
היום
חמסון

מקלום
שהמצב ישתבר
נשמרת את תקנת
עם

5.12.86

גיניניו צפיציפיד

כרטיס כניסה

מי שניצל את הכרטיס החפשי והלך לראות את "גיסתו של גולדיון" ושל שמואל הספרי (ש"צפית" היתה במת נסיונות שלו כבמאי לפני מספר שנים), אין לו סיבה להצטער. מחזה מקורי אקטואלי ומעניין. ולא שייך לז'אנר השעמום. היו גם חסרונות; ההצגה נמתחה יותר מדי, והיה טעם חריף של "תיאטרון מגוייס". החוזרים בתשובה יוצאים תחת ידו של שמואל הספרי כשהם קנאים, חסרי תורה ודרך ארץ. החוזרים בשאלה מהצד השני של המתרס בדמותו של מר גולן (גולדיון לשעבר) גם הם אחוזי תזזית במלחמתם להכחשת השם. המפגש הוא טראגי.

יום הפוך

ביום ג' ה-22 לנובמבר זכינו לאכול בבוקר עוגיות. פתק צמוד הבהיר שלא מדובר בתוספת צ'ופרים לארוחת הבוקר. ילדי החברה לא עצמו עיניהם באשמורת הלילה ועשו לנו "משהו טוב". המבצע במסגרת "היום ההפוך" עשה לנו טוב בטון ובלב. תודה.

זרוק לסל

לא לכלוך להפך, משהו חיובי, כדור סל. בשעה טובה נפתח חוג לבנות. החוג הוא חד מיני ומבטיח. הבנות כבר מתכננות נסיעה לחו"ל, והן מחפשות מלווה. החוג הוא פתוח. אפשר ורצוי להצטרף.

פאשלה

חוף מזרימת מי הגשמים זרמו בשבועיים האחרונים גם הרבה מאד מי-ביוב. מי שמרגיש אחראי, שיקום.

מסירות

השבוע היה פונצ' (הפוני הצעיר) במצב קשה. הוא סבל מקוליק חריף. נתנו לו כמובן תרופות לטיפול במחלה ולשיכוך הכאבים, אבל היה הכרח למנוע ממנו להתגלגל על בטנו כדי שלא יהיו סיבוכים קשים. ילדי חברת הילדים נרתמו למשימה והם הסתובבו איתו כל היום וכמעט כל הלילה עד שהוא התאושש. "לחיים" לפוני וצל"ש לחברת הילדים.

5.12.96.

בענפים

ביך גשם לגשם בפסק זמן קיצי הצליחו הפלחים במרוץ נגד השערוך,
לזרוע את כל תבואות החורף כמעט! הגשם שבא בסוף נובמבר ממש לפי
הזמנה, מצא את הפלחים שמחים ושבעי רצון. דודו אל. התערב על הגשם
הזה, וזכה - גם בהתערבות, גם במים, וגם בכמה ימי מנוחה.

בשלחין - יש כבר סיכומים. יבול הכותנה מזן "אקלה" נאסף כולו
למנפטה, נשקל והפתיע לטובה. ההרגשה שלירותה את צורת השלחין
לאורך העונה כי זאת תהיה בינונית וממוצעת התחלפה בהרגשה שמחה עם
שמץ גארה. היבול הממוצע לדונם 510 ק"ג, יופי! אפשר קצת
לנפח את החזה.

בלול "כנף"-משווקים את מדגר אוקטובר. כלובי הברזל העלו את רמת
החיים ב-50%.
העופות, משום מה, גדלו הפעם מעל למצופה ופוצצו את המשקל.

א.בי.ת.

למשפחת
דוידוב
לדל-טוב
עם הולדת
הנכדה
בנכד.
בת לשמחה

5.12.86

אמתיים
דקה, דגנית, אלים
נעטה וחוה
צדק צלחה!
ואשתחררות
זיוית, כדאית
בכוכות השבות
וקליטה מהינה!